

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte: Nicolae Gordilă

Judecători: Liliana Catan, Elena Covalenco, Iurii Diaconu și Ion Guzun

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana și avocatul Botnari Valeriu în numele părții vătămate „SRL Bronic Nord”, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui

Snegur Marcel Xxx, a.n. xx.xx.xxxx,
originar și locuitor în s. xxx, r-nul xxx,

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 09.07.2015-02.03.2016;

instanța de apel: 25.03.2016-05.04.2017;

instanța de recurs: 13.06.2017-12.09.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 02 martie 2016, Snegur Marcel a fost achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 328 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Snegur Marcel este învinuit de organul de urmărire penală în aceea, că el activând în funcția de primar al comunei Xxx, r-nul Xxx, urmare a alegerilor locale avute loc la 05 iunie 2011 și validat în această funcție conform hotărârii judecătoriei Edineț din 27.06.2011, fiind permanent abilitat în instituția nominalizată de stat cu anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor publice prevăzute de art. 29 din Legea Republicii Moldova privind administrația publică locală nr.436-XVI din 28.12.06, și fiind în acest mod în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal persoană publică, abilitată prin stipularea legii cu drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, a comis infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe:

Astfel el, acționând în mod intenționat, depășind în mod vădit limitele atribuțiilor de serviciu acordate prin lege, contrar prevederilor punctelor c) și d) alin. (2) al art. 14 din Legea Republicii Moldova privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28.12.06, care prevede ca atribuție a consiliului local darea în administrare, concesionarea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor domeniului public și privat al statului (comunei), orașului, municipiului, după caz, precum și a serviciilor publice de interes local, în condițiile Legii, contrar prevederilor alin.(5) al art. 77 din Legea

Republicii Moldova privind administrația publică locală nr.436-XVI din 28.12.06, care prevede că înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege, contrar prevederilor art. 10 din Legea cu privire la Codul funciar nr.828-XII din 25.12.1991 care prevede că de competența consiliului sătesc, comunal și orașănesc ține atribuirea terenurilor și înstrăinarea lor fără schimbarea destinației acesteia în modul stabilit de lege, în lipsa unor împuterniciri acordate prin lege, fără decizia Consiliului comunal Xxx, r-nul Xxx și fără organizarea licitației publice, la 10 ianuarie 2012, în baza contractului de arendă din aceeași dată cu numărul 01, încheiat între el în calitate de reprezentant al primăriei ca „arendator” și persoana juridică Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan”, reprezentată de administratorul acesteia Babii Vasile, în calitate de „arendaș”, a transmis în arendă ultimului terenul cu destinație agricolă cu suprafața de 2 hectare, parte din bunul imobil cu numărul cadastral xxxxxxxxxxxx cu suprafața de 40,6049 hectare, teren pe care sunt amplasate și constituie teren aferent construcțiilor fostului complex de producere a cărnii de porc, care aparțin cu drept de proprietate Societății cu Răspundere Limitată „Bronic Nord” în baza contractului de vânzare cumpărare nr.4814 din 01.10.2003 și actului de primire predare din 01.10.2003, atribuție care conform art. 77 al Legii R.Moldova nr.438-XVI din 28.12.2006 privind administrația publică locală ține în exclusivitate de competența consiliului comunal, prin care fapt SRL „Bronic Nord” i-au fost cauzate daune în proporții considerabile prin faptul limitării dreptului primordial de perfectare a relațiilor funciare, limitării accesului de a se folosi liber și necondiționat de bunurile imobile parte componentă a fostului Complex de producere a cărnii de porc, și anume decontoarele de acumulare, rezervoarele de dezinfecție, decontoarele circumferențiale, decontoarele de fracție solidă, atelierul auto, clădirele hidrotehnice, fapt care face imposibilă folosire conform destinației a complexului nominalizat.

Acuzarea a calificat acțiunile lui Snegur Marcel în baza art. 328 alin. (1) Cod penal cu următoarele semne calificative: *săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldate cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.*

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a fi recunoscut vinovat Snegur Marcel și condamnat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 600 u.c. cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice pe termen de 3 ani.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că vinovăția inculpatului a fost dovedită integral prin totalitatea de probe administrate în cadrul urmăririi penale prezentate de acuzare și examinate în ședința de judecată, și anume: declarațiile părții vătămate Ababii Constantin, martorilor Lupașcu Larisa, Cucoară Anatolie, Labliuc Andrei, Bologa Simion, Roșca Visarion, Luca Petru, Buga Dumitru, Babii Vasile, Davedescu Alexei și materialele cauzei penale.

În scopul argumentării sentinței, instanța de judecată în mod nejustificat a redus valoarea probantă a probelor examinate în ședința de judecată, prezentate de acuzare și acumulate pe parcursul urmăririi penale.

Instanța nu a ținut cont că prin acțiunile inculpatului s-au cauzat daune considerabile intereselor publice, manifestate prin încălcarea normelor legale care reglementează procedura de înstrăinare a bunurilor publice, totodată acțiunile inculpatului au adus atingere și drepturilor și intereselor ocrotite de lege a SRL ”Bronic Nord”. Chiar dacă nu au fost valorificate în mărime bănească, SRL „Bronic Nord” i-au fost cauzate daune în proporții considerabile prin faptul limitării dreptului primordial de perfectare a relațiilor funciare, limitarea accesului de a se folosi liber și necondiționat de bunurile imobile.

3.2. Administratorul SRL „Bronic Nord” Ababii Constantin, care a solicitat casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit căreia Snegur Marcel să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal cu numirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 600 u.c. cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice pe termen de 3 ani.

În susținerea apelului s-au invocat aceleași motive ca și în apelul procurorului expuse la pct. 3.1. al deciziei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 aprilie 2017, s-a dispus respingerea apelurilor declarate ca nefondate.

4.1. În susținerea poziției sale, instanța de apel a menționat că instanța de fond dispunând achitarea inculpatului de sub învinuirea formulată pe art. 328 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, a adoptat o hotărâre legală, motivată și temeinică, bazată pe întreg ansamblul probant și prevederile legale, care cert dovedește nevinovăția lui Snegur Marcel în comiterea infracțiunii incriminate, soluționând astfel toate chestiunile prevăzute pentru adoptarea sentinței, după cum prevede art. 385 Cod de procedură penală.

Colegiul a constatat că instanța de fond corect a determinat că obiectul material îl constituie terenul cu suprafața de 2 ha din terenul proprietate publică cu suprafața de 40,6049 ha, care conform datelor din registrul bunurilor imobile de la Oficiul Cadastral este proprietatea exclusivă a unității administrativ-teritoriale, primăria comunei Xxx, r-nul Xxx. De asemenea just a specificat și faptul, că n-au fost indicate urmările prejudiciabile cauzate intereselor publice. Astfel, învinuirea a indicat ca element al componenței de infracțiune pretinsul prejudiciu cauzat intereselor publice, dar n-a identificat și n-a descris în ce constau pretinsele urmări prejudiciabile cauzate intereselor publice, prin ce acestea se exprimă și care este volumul lor sub aspectul legii materiale și situației de fapt.

Potrivit deciziei nr.xx/xx a ședinței Consiliului Comunal Xxx din 04.02.2015, contractul de arendă nr.01 din 10.01.2012 nu a prejudiciat bugetul APL, mai mult, în urma arendei terenului de 2 ha primăria comunei Xxx, r-nul Xxx a avut beneficii, încasând la bugetul său plățile de arendă, fapt confirmat nu numai de inculpat dar și de martora Lupașcu Larisa.

Cât ține de pretinsul prejudiciu cauzat drepturilor și intereselor SRL „Bronic Nord”, instanța de apel a relatat că potrivit probelor administrate, real nu există nici în sumă bănească, nici în restricție de drepturi și nici în normă materială. În primul rând, terenul litigios de 2 ha este exclusiv proprietatea publică a primăriei comunei Xxx, r-nul Xxx și pe acest teren la momentul dării în arendă nu s-au aflat bunurile SRL „Bronic Nord”, prin urmare această societate nu poate avea careva pretenții materiale. Localizarea bunurilor pretinse de SRL „Bronic Nord” țin de un alt teren decât cel de 2 ha și care se află tot în interiorul suprafeței de 40,6049 ha cu numărul cadastral xxxxxxxx.xxx.

Potrivit materialelor cauzei, SRL „Bronic Nord”, administrator Ababii Constatin, a fost recunoscut în calitate de parte vătămată cu prejudiciul în jur de 4 milioane lei. Drept dovezi a pretinsului prejudiciu n-au fost prezentate careva probe, iar VIII materialele cauzei rezultă că SRL „Bronic Nord”, prin administratorul Ababii Constatin, la diferite etape solicită diferite sume, în jur de 4 milioane lei, în jur de 5 milioane lei și în instanța de apel a prezentat două evaluări, fapt ce indică la existența unei incertitudini ce ține de pretinsul prejudiciu cauzat. Mai mult ca atât, acest prejudiciu nici nu se referă la obiectul material al infracțiunii incriminate lui Snegur Marcel. Reieșind din cele expuse rezultă că nu există nici o legătură cauzală dintre pretinsul prejudiciu al SRL „Bronic Nord”, intereselor publice și pretinsa faptă prejudiciabilă încriminată inculpatului, componenta de infracțiune fiind una materială, iar în actul de învinuire nu-i indicat prejudiciul cauzat. În așa mod, în speță lipsește victima care ar corespunde prevederilor art. 58 alin. (1) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de fond corect a stabilit și lipsa motivului infracțiunii, or în actul de învinuire nu se indică motivul din care inculpatul a dat în arendă suprafața de 2 ha din terenul proprietate publică fără a respecta procedura legală.

Astfel, fiind analizate în complex declarațiile martorilor și documentele prezentate la materialele cauzei, Colegiul penal, ca și instanța de fond, a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (1) Cod penal nu s-a dovedit, și anume, nu s-a dovedit legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, care nici nu au fost invocate de acuzare.

Colegiul a mai menționat că probele prezente, cercetate atât în instanța de fond cât și în cea de apel demonstrează faptul că acțiunile inculpatului nu conțin semnele infracțiunii incriminate. Probele exprimate prin declarații, documente, înscrisuri, care sunt recunoscute ca corpuri delictive și la care face referință procurorul și partea vătămată în apeluri, confirmă anumite fapte dar nu și a faptei infracționale. Instanța de fond a apreciat obiectiv probele reieșind din situația de fapt în care s-au produs evenimentele, în coroborare cu prevederile legale, dar nu eronat după cum indică procurorul. Întreg ansamblul probelor, care au fost prezentate și cercetate în instanța de fond și cea de apel, confirmă doar faptul că acțiunile inculpatului nu cad sub incidența legii penale incriminate acestuia.

Argumentele invocate în apelurile procurorului și al părții vătămate privind prezența probelor ce dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de

fapt stabilite de către instanța de fond și cea de apel pe parcursul judecării cauzei. Ambii apelanți fac referire la probele verbale și cele scrise, dar fără a le face o analiză amplă a conținutului lor și fără a fi indicată importanța pentru pretinsa învinuire adusă lui Snegur Marcel. Însăși apelanții nu-s convinși în argumentele lor, așa cum indică și comiterea preținsei infracțiuni prevăzute la art. 328 alin.(1) Cod penal, cât și a contravenției prevăzute la art. 313 Cod contravențional.

De asemenea, Colegiul nu a negat faptul că inculpatul a încălcat procedura legală de darea în arendă a terenului de 2 ha, doar că fapta dată nu conține elementele infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (1) Cod penal. Cât ține de argumentul apelanților referitor la prezența în acțiunile inculpatului a elementelor contravenției prevăzute la art. 313 Cod contravențional, Colegiul a considerat că instanța de fond corect nu a examinat cauza penală prin prizma contravenției vizate, limitându-se doar la aspectul penal, or fapta prejudiciabilă pretinsă ca contravenție de apelanți, a fost comisă la 10.01.2012, deaceia instanța de fond nici nu putea iniția un proces contravențional așa cum art. 441 alin. (1) lit. b) Cod contravențional indică direct, că în cazul expirării termenului de prescripție un asemenea proces contravențional nici nu poate fi pornit, or, în caz contrar s-ar încălca prevederile imperative ale legii vizate.

5. Decizia instanței de apel este atcată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Procuror, care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, pe motiv că instanțele de fond în mod eronat au neglijat valoarea probantă a tuturor materialelor examinate, punând la baza hotărârilor de achitare doar probe prezentate de apărare. Instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că chiar dacă nu au fost valorificate în mărime bănească, SRL „Bronic Nord” i-au fost cauzate daune în proporții considerabile prin faptul limitării dreptului primordial de perfectare a relațiilor funciare, limitării accesului de a se folosi liber și necondiționat de bunurile imobile parte componentă a fostului Complex de producere a cărnii de porc și anume a decontoarelor de acumulare, rezervoarele de dezinfecție, decontoarele circumferențiale, decontoarele de fracție solidă, atelierul auto, clădirile hidrotehnice, fapt care face imposibilă folosirea conform destinației a complexului nominalizat.

În așa mod, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei, iar decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în instanța de apel.

5.2. Avocatul Botnari Valeriu în numele părții vătămate SRL „Bronic Nord”, care fără a invoca un temei pentru recurs din cele stipulate la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Snegur Marcel să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 328 alin.(1) Cod penal și a-i fi stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 u.c., cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice pe termen de 3 ani.

În susținerea recursului sunt invocate aceleași motive ca și cererile de apel declarate de partea vătămată și procuror, expuse în pct. 3 al deciziei.

6. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează asupra admitterii acestora din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Studiind decizia atacată, Colegiul penal constată că aceasta nu corespunde anume prevederilor normei menționate, pentru care motiv, în baza temeiului invocat prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece această eroare judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Pornind de la cele expuse, Colegiul reține că în ședința de judecată în instanța de apel s-a admis demersul părții acuzării privind reluarea cercetării judecătorești potrivit modului stabilit pentru prima instanță, dispunând audierea nemijlocită în ședința instanței de apel a părții vătămate, inculpatului și martorilor Lupașcu Larisa, Cucură Anatolie și Lavric Andrei, adăugător fiind admis demersul de audiere a martorilor Babii Vasile, Voinov Victor, Străistari Valeriu, Carp Natalia și Buga Dumitru.

Astfel, lecturând decizia instanței de apel, Colegiul lărgit constată că declarațiile date în instanță de către persoanele menționate, sunt transcrise în textul acesteia, inclusiv prin întrebări și răspunsuri, ceea ce este inadmisibil, or instanța de judecată, audiind participanții, urma a descrie în textul deciziei declarațiile lor și în urma analizei acestora, să le dea aprecierea cuvenită.

De asemenea, Colegiul constată, că instanța de apel și-a argumentat soluția fără să aprecieze fiecare probă în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității acesteia, dar s-a limitat doar la fraze generale și deși a menționat prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, nu a respectat anume aceste prevederi la adoptarea deciziei.

În aceeași ordine de idei, Colegiul reține că decizia atacată prezintă deficiențe și sub aspectul motivării, or nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau

motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare, iar nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Astfel, în urma audierii părții vătămate și martorilor, instanța de apel în decizia sa a indicat „...*Colegiul penal consideră că instanța de fond dispunând achitarea inculpatului Snegur Marcel de sub învinuirea formulată pe art. 328 alin.(1) Cod penal pe motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, a adoptat o hotărâre legală, motivată și temeinică, bazată pe întreg ansamblul probant și prevederile legale, care cert dovedește nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, soluționând astfel toate chestiunile prevăzute pentru adoptarea sentinței, după cum prevede art. 385 Cod de procedură penală*”, în acest sens Colegiul menționează că, motivarea soluției de către instanța de apel prin fraze generale, fără să fie evaluate și valorificate probele administrate în cauză, constituie o eroare judiciară, în sensul că a fost încălcat modul de apreciere a probelor prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, iar instanța urma să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și menționate în cererile de apel, în baza evaluării proprii și juste a acestora și ca urmare să rețină starea de fapt, vinovăția sau nevinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor acestuia.

Instanța de apel, examinând o cauză penală, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate de apelanți, or nepronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate, echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei, ceea ce constituie temei de casare.

Motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, acordând părților din proces posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de recurs elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc. Motivarea hotărârilor de către instanțele naționale constituie o obligație impusă acestora și prin prevederile art. 6 din CEDO, pe când în cauză, instanța de apel nu și-a motivat decizia pronunțată, examinând cauza penală cu abateri de la normele de procedură și neapreciind probele care urmau să fie cercetate sub toate aspectele.

În altă ordine de idei, Colegiul consideră greșită poziția instanței de apel vis-a-vis de examinarea cauzei prin prizma contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional, or potrivit art. 332 alin.(2) coroborat cu art. 391 alin. (2) Cod de procedură penală, *în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și concomitent soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional, cu aplicarea sancțiunii administrative prevăzute în Codul contravențional*. Ulterior, în cazul când se constată expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională, instanța prin prisma art. 30 Cod contravențional, încetează procesul contravențional.

În viziunea Colegiului, erorile procesuale admise de către Curtea de Apel cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod procedură penală, întrucât asemenea erori nu pot fi corectate în instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să verifice și să aprecieze profund probele administrate în instanța de fond și cea de apel în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate și ținând cont de motivele casării deciziei atacate, *de legislația în vigoare și prevederile constituționale*, să înlătore omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana și avocatul Botnari Valeriu în numele părții vătămate „SRL Bronic Nord”, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui Snegur Marcel și dispune rejudecarea cauzei în aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 10 octombrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurii Diaconu

Ion Guzun